

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/843 IRÁNYELVE

(2018. május 30.)

a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ képezi a fő jogi eszközt. Ez az irányelv – amelynek átültetési határideje 2017. június 26. volt – hatékony és átfogó jogi keretbe helyezi a terrorista célokra történő pénz- és vagyonfelhalmozás kezelését azáltal, hogy előírja a tagállamok számára a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítását, értelmezését és enyhítését.
- (2) A közelmúltbeli terrorista támadások rámutattak a kialakulóban lévő új tendenciákra, különösen arra vonatkozóan, hogy a terrorista csoportok milyen módon finanszírozzák és hajtják végre műveleteiket. Egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek egyes alternatív pénzügyi rendszerekként működő modern technológiai szolgáltatások, mivel azok kívül esnek az uniós jog hatályán vagy a jogi követelmények alóli olyan mentességeket élveznek, amelyek ma már nem feltétlenül indokoltak. A folyamatosan változó tendenciák ütemének követése érdekében további intézkedésekre van szükség a pénzügyi műveletek, gazdasági társaságok és más jogi entitások, valamint a bizalmi vagyonkezelők és a bizalmi vagyonkezelőihez hasonló struktúrájú vagy funkciójú, társulás jellegű jogi megállapodások (a továbbiakban: hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások) nagyobb átláthatóságának a biztosítása, a megelőzésre irányuló meglévő keret javítása és a terrorizmusfinanszírozás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. Fontos megjegyezni, hogy az intézkedéseknek a kockázatokkal arányos mértékűeknek kell lenniük.
- (3) Az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ), az Interpol és az Europol a szervezett bűnözés és a terrorizmus egyre fokozódó összefonódásáról számol be. A szervezett bűnözés és a terrorizmus közötti kapcsolat, valamint a bűnözői és terrorista csoportok közötti kapcsolatok egyre növekedő biztonsági fenyegetést jelentenek az Unió számára. A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése minden olyan stratégia szerves részét képezi, amely e fenyegetés kezelésével foglalkozik.

⁽¹⁾ HL C 459., 2016.12.9., 3. o.

⁽²⁾ HL C 34., 2017.2.2., 121. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 19-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (4) Bár az elmúlt években a tagállamok jelentős eredményeket értek el a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) standardjainak elfogadása és végrehajtása, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet által az átláthatóság terén végzett munka átvétele vonatkozásában, egyértelműen szükség van az uniós gazdasági és pénzügyi környezet általános átláthatóságának további növelésére. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése csak akkor lehet hatékony, ha az említett környezet nem teszi lehetővé a bűnelkövetők számára, hogy vagyontukát nem átlátható struktúrákba menekítsék. Az Unió pénzügyi rendszerének integritása a gazdasági társaságok és más jogi entitások, hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások átláthatóságától függ. Ezen irányelv célja nem csak a pénzmosás felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás, hanem a pénzmosás megelőzése is. Az átláthatóság fokozása erőteljes visszatartó erő lehet.
- (5) Fenn kell tartani az (EU) 2015/849 irányelv célkitűzéseit, valamint ezen irányelv bármilyen módosításának összhangban kell állnia a terrorizmus és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén folyamatban lévő uniós fellépéssel, ugyanakkor az említett módosításoknak tiszteletben kell tartaniuk a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogot, valamint figyelembe kell venniük és alkalmazniuk kell az arányosság elvét is. A Bizottságnak „Az európai biztonsági stratégia” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleménye hangsúlyozta a terrorizmusfinanszírozás hatékonyabb és átfogóbb kezelését célzó intézkedések szükségességét, rámutatva, hogy a pénzügyi piacokra való beszivárgás utat nyit a terrorizmusfinanszírozás előtt. Az Európai Tanács 2015. december 17-18-i következtetései szintén kiemelték, hogy minden területen sürgősen további lépéseket kell tenni a terrorizmusfinanszírozás ellen.
- (6) A Bizottságnak „A terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról szóló cselekvési terv” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleménye kiemeli az új fenyegetésekhez való alkalmazkodásnak és az (EU) 2015/849 irányelv ennek megfelelő módosításának szükségességét.
- (7) Az uniós intézkedéseknek továbbá megfelelően tükrözniük kell a nemzetközi szintű fejleményeket és kötelezettségvállalásokat. Ezért figyelembe kell venni az ENSZ Biztonsági Tanácsának nemzetközi békét és biztonságot veszélyeztető fenyegetésekről szóló 2195 (2014) sz. határozatát (ENSZ BT-határozat) és a nemzetközi békét és biztonságot veszélyeztető terrorista cselekmények által okozott fenyegetésekről szóló 2199 (2015) és 2199 (2015) sz. ENSZ BT-határozatot. Az említett ENSZ BT-határozatok a terrorizmus és a transznacionális szervezett bűnözés közötti kapcsolatokra, a terrorista csoportok nemzetközi pénzügyi intézményekhez való hozzáféréseinek megelőzésére, valamint a szankciók keretének az Iraki és Levantei Iszlám Államra való kiterjesztésére vonatkoznak.
- (8) A virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek (tehát egy ország által rendeleti pénznek minősített pénzermék és bankjegyek, valamint a kibocsátó országban fizetőeszközként elfogadott elektronikus pénz) közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatóknak nincs uniós kötelezettségük gyanús tevékenység azonosítására. Tehát a terrorista csoportok képesek lehetnek pénzt utalni az uniós pénzügyi rendszerbe vagy a virtuálisfizetőeszköz-rendszereken belül azáltal, hogy elrejtik az átutalásokat, illetve bizonyos mértékű anonimitást élveznek ezeken a platformokon. Ezért elengedhetetlen az (EU) 2015/849 irányelv hatályának kiterjesztése a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra is. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem érdekében az illetékes hatóságoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a kötelezett szolgáltatók révén nyomom kövessék a virtuális fizetőeszközök használatát. Ez a nyomom követés kiegyensúlyozott és arányos megközelítést eredményezne, biztosítva a műszaki fejlődést és a nagymértékű átláthatóságot az alternatív finanszírozási formák és a szociális vállalkozások terén.
- (9) A virtuális fizetőeszközök anonimitása lehetővé teszi, hogy azokkal bűnelkövetés céljából esetlegesen visszaéljenek. Az irányelv hatályának a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra való kiterjesztése nem oldja meg teljes mértékben a virtuális fizetőeszközökkel végrehajtott műveletek anonimitásával kapcsolatos problémákat, hiszen a virtuálisfizetőeszköz-környezet jelentős részben továbbra is anonim marad, mivel a felhasználók az ilyen szolgáltatók igénybevétele nélkül is végezhetnek műveleteket. Az anonimitással kapcsolatos kockázatok elleni küzdelem érdekében lehetővé kell tenni a nemzeti pénzügyi információk egységei számára az ahhoz szükséges információk begyűjtését, hogy a virtuális fizetőeszköz címét a virtuális fizetőeszköz tulajdonosának kilétével tudják társítani. Emellett tovább kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a felhasználók önkéntes önbevallás formájában nyilatkozatot tessenek a kijelölt hatóságoknak.

- (10) A virtuális fizetőeszközök nem tévesztendőek össze a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénzzel, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénz átfogóbb fogalmával, az (EU) 2015/2366 irányelv 3. cikkének k) és l) pontjában meghatározottak szerint mentesített eszközökön tárolt monetáris értékkel, illetve a kizárólag egy adott játékkörnyezeten belül használható, játékalapú fizetőeszközökkel. Bár a virtuális fizetőeszközöket gyakran használják fizetőeszközként, azok más célokra is felhasználhatók és szélesebb körben alkalmazhatók, például cseereszközként, befektetési eszközként, értéktároló terméként vagy online kaszinókban. Ezen irányelv célja a virtuális fizetőeszközök valamennyi lehetséges felhasználásának szabályozása.
- (11) A kiegészítő fizetőeszköz néven is ismert helyi fizetőeszközök, amelyek használata egy igen szűk területre – például egy városra vagy régióra – és kevés felhasználóra korlátozódik, nem tekintendőek virtuális fizetőeszköznek.
- (12) Korlátozni kell a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő üzleti kapcsolatokat vagy ügyleteket, ha az érintett harmadik országok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszerében jelentős hiányosságokat azonosítanak, kivéve, ha megfelelő további enyhítő intézkedéseket vagy ellenintézkedéseket alkalmaznak. Az ilyen kiemelt kockázatu esetekkel és az ilyen üzleti kapcsolatokkal vagy ügyletekkel kapcsolatban a tagállamoknak fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását kell előírniuk a kötelezett szolgáltatók számára az említett kockázatok kezelése és enyhítése érdekében. Ezért minden tagállam nemzeti szinten meghatározza a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok vonatkozásában alkalmazandó fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések típusát. Ezek az egymástól eltérő tagállami megközelítések gyenge pontok kialakulásához vezetnek a Bizottság által kiemelt kockázatúként azonosított harmadik országokkal fennálló üzleti kapcsolatok kezelése tekintetében. Fontos, hogy javuljon a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok Bizottság által összeállított listájának hatékonysága, ami az ilyen országok uniós szintű harmonizált kezelése révén érhető el. E harmonizált megközelítésnek elsősorban a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedésekre kell összpontosítania, amennyiben a nemzeti jog alapján még nem követelnek meg ilyen intézkedéseket. A nemzetközi kötelezettségekkel összhangban a tagállamok számára adott esetben lehetővé kell tenni annak előírását a kötelezett szolgáltatók számára, hogy – a kockázatalapú megközelítéssel összhangban és az üzleti kapcsolatok vagy ügyletek sajátos körülményeit figyelembe véve – a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseken túlmenően adott esetben további enyhítő intézkedéseket is alkalmazzanak. A pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények megfelelő ellenintézkedések alkalmazására szólíthatják fel az érintett feleket annak érdekében, hogy biztosítsák a nemzetközi pénzügyi rendszer védelmét az egyes országokból eredő folyamatos és jelentős pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal szemben. A tagállamoknak továbbá elő kell írniuk a kötelezett szolgáltatók számára további enyhítő intézkedések alkalmazását a Bizottság által kiemelt kockázatúként azonosított harmadik országokkal szemben, figyelembe véve az ellenintézkedésekre és ajánlásokra vonatkozó felhívásokat – például a FATF felhívásait –, valamint a nemzetközi megállapodásokból eredő kötelezettségeket.
- (13) A pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos fenyegetések és kockázatok gyorsan változó jellegére tekintettel az Uniónak integrált megközelítést kell elfogadnia a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló nemzeti rendszerek uniós szintű követelményeknek való megfelelését illetően, figyelembe véve e nemzeti rendszerek hatékonyságának értékelését. Az uniós követelményeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló nemzeti rendszerekbe való helyes átültetésének, e követelmények hatékony végrehajtásának és e rendszerek azon képességének nyomon követése céljából, hogy egy hatékony megelőző keretrendszer jöjjön létre, a Bizottságnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló nemzeti rendszerekre kell alapoznia értékelését, amely értékelés nem érintheti a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények – például a FATF vagy a pénzmosás elleni és a terrorizmusfinanszírozási intézkedések értékelését vizsgáló szakértői bizottság – értékeléseit.
- (14) Az általános célú feltöltőkártyák jogszerűen felhasználhatók, és a társadalmi befogadást és a pénzügyi kirekesztés felszámolását elősegítő eszközök. A nem névre szóló feltöltőkártyák ugyanakkor könnyen felhasználhatók terrorista támadások és logisztikai háttér finanszírozására. Ezért kulcsfontosságú, hogy megszűnjön ezen eszközök terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának lehetősége azon küszöbértékek és maximális összegek további csökkentése révén, amelyek alatt a kötelezett szolgáltatók eltekinthetnek az (EU) 2015/849 irányelvben előírt bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásától. Elengedhetetlen tehát az általános célú, nem névre szóló feltöltőkártyákra vonatkozó jelenlegi küszöbérték csökkentése és az 50 eurós összeget meghaladó távoli fizetési műveletek

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

esetében az ügyfél azonosítása, amit az általános célú előre fizetett eszközök használatához fűződő fogyasztói érdekek kellő tiszteletben tartása mellett, és az ilyen eszközöknek a társadalmi befogadás és a pénzügyi kirekesztés felszámolása céljából történő felhasználásának korlátozása nélkül kell megvalósítani.

- (15) Míg az Unióban kibocsátott, nem névre szóló feltöltőkártyák használata alapvetően csak az Unió területére korlátozódik, addig a harmadik országokban kibocsátott hasonló kártyák esetében ez nincs mindig így. Ezért fontos biztosítani, hogy az Unión kívül kibocsátott, nem névre szóló feltöltőkártyák csak akkor legyenek használhatók az Unióban, ha úgy tekinthető, hogy megfelelnek az uniós jogban meghatározottakkal egyenértékű követelményeknek. E szabály bevezetésének teljes mértékben összhangban kell állnia a nemzetközi kereskedelem terén fennálló uniós kötelezettségekkel, különösen a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény rendelkezéseivel.
- (16) A pénzügyi információs egységek fontos szerepet játszanak a terrorista hálózatok pénzügyi műveleteinek azonosításában – különösen a határokon átnyúló ügyleteket illetően – és pénzügyi támogatóik felderítésében. A pénzügyi hírszerzés alapvető fontosságú lehet a terrorista bűncselekmények megkönnyítésének és a terrorszervezetek hálózatainak és rendszereinek felderítésében. Az előíró jellegű nemzetközi standardok hiányából adódóan a pénzügyi információs egységek feladatai, illetékessége és hatáskörei továbbra is lényeges eltéréseket mutatnak. A tagállamoknak törekedniük kell a terrorizmussal kapcsolatos pénzügyi nyomozások – ideértve a virtuális fizetőeszközökkel való visszaélésekre vonatkozó nyomozásokat is – lefolytatására vonatkozó hatékonyabb és koordináltabb megközelítés biztosítására. A jelenlegi különbségeknek azonban nem szabad kihatniuk a pénzügyi információs egységek tevékenységére, különösen ami az arra vonatkozó képességüket illeti, hogy megelőző elemzéseket készítsenek a hírszerzési, nyomozási és igazságszolgáltatási feladatokat ellátó valamennyi hatóság és a nemzetközi együttműködés támogatása érdekében. Feladataik végzése során a pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni az információkhoz való hozzáférést és a zökkenőmentes információcserét, többek között a bűnüldöző hatóságokkal kialakított megfelelő együttműködés keretében. Minden bűncselekménygyanús esetben és különösen a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos esetekben biztosítani kell a közvetlen és gyors, indokolatlan késedelmektől mentes információáramlást. Alapvető fontosságú tehát – a pénzügyi információs egységek hatásköreinek és a közöttük lévő együttműködésnek a tisztázása révén – tovább fokozni a pénzügyi információs egységek tevékenységének eredményességét és hatékonyságát.
- (17) A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól megszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt. Az információhoz való akadálytalan hozzáférés meghatározó jelentőséggel bír a pénzügyi mozgások megfelelő nyomon követésének, valamint az illegális hálózatok és pénzügyi mozgások korai felderítésének biztosítása szempontjából. Annak szükségessége, hogy a pénzügyi információs egységek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja miatt kiegészítő információkat kérjenek a kötelezett szolgáltatóktól, alapulhat a pénzügyi információs egységnek tett, gyanús ügyletre vonatkozó előzetes bejelentésen, de alapulhat más tényezőkön, például a pénzügyi információs egység saját elemzésén, az illetékes hatóságoktól származó hírszerzésen, vagy egy másik pénzügyi információs egység birtokában lévő információkon. A pénzügyi információs egységek számára ezért feladataik végzése során lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól információt szerezhessenek, akár előzetes bejelentés hiányában is. Ez nem jelenti azt, hogy a pénzügyi információs egységek elemzéseik készítése során minden alapot nélkülöző módon információkat kérhetnek a kötelezett szolgáltatóktól, hanem csak olyan információkat kérhetnek, amelyek kellően meghatározott feltételeken alapulnak. Biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik uniós pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak az ilyen jellegű információkhoz és megoszthassák azokat a kérelmező pénzügyi információs egységgel.
- (18) A pénzügyi információs egység célja a gyanús ügyletek és a mögöttes büntetendő cselekmény közötti kapcsolatok megállapítása céljából a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és leküzdése érdekében kapott információk összegyűjtése és elemzése, valamint ezen elemzése megállapításainak és – pénzmosás, ahhoz kapcsolódó alpbűncselekmény vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetén – további információknak az illetékes hatóságok számára történő továbbítása. A pénzügyi információs egység egy másik pénzügyi információs egység által küldött spontán tájékoztatás vagy megkeresés esetében sem tartózkodhat az információcserétől, illetve azt nem tagadhatja meg olyan okokból, mint a kapcsolódó alpbűncselekmény azonosításának hiánya, a nemzeti büntetőjog sajátosságai, valamint a kapcsolódó alpbűncselekmények eltérő meghatározásai vagy bizonyos kapcsolódó alpbűncselekményekre való hivatkozás hiánya. Hasonlóképpen, az információ-továbbítás hatékonysága érdekében a pénzügyi információs egységnek a lehetséges kapcsolódó alpbűncselekmény típusától függetlenül előzetes hozzájárulását kell adnia egy másik pénzügyi információs egység számára ahhoz, hogy az információkat továbbítson az illetékes hatóságoknak. A pénzügyi információs egységek jelentései szerint bizonyos, az uniós jog által nem harmonizált kapcsolódó alpbűncselekmények – mint például az adóbűncselekmények – eltérő nemzeti jogi meghatározásai megnehezítik az információcserét. Az ilyen eltérések nem korlátozhatják a kölcsönös információcserét, az illetékes hatóságoknak történő továbbítást és az említett információk ezen irányelv értelmében történő felhasználását. A FATF ajánlásaival és a pénzügyi információs egységek közötti információcserére vonatkozó Egmont-elvekkel összhangban a pénzügyi információs egységeknek gyorsan, konstruktívan és hatékonyan kell biztosítaniuk a harmadik országok pénzügyi információs egységeivel történő nemzetközi együttműködés legszélesebb körét a pénzmosás, a kapcsolódó alpbűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében.

- (19) A hitelintézetekkel és pénzügyi intézményekkel kapcsolatos prudenciális jellegű információk, mint például az igazgatók és részvényesek szakmai alkalmasságával és megfelelőségével kapcsolatos információk, a belső kontroll-mechanizmusokra, az irányításra vagy a megfelelőségre, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó információk gyakran elengedhetetlenek az ilyen intézményeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából történő megfelelő felügyeletéhez. Hasonlóképpen, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó információk is fontosak ezen intézmények prudenciális felügyeletéhez. Ezért a bizalmas információk cseréjét, valamint a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében felügyelő illetékes hatóságok és a prudenciális felügyeleti szervek közötti együttműködést nem akadályozhatja olyan jogbizonytalanság, amely a konkrét rendelkezések hiányából fakad ezen a területen. A jogi keret pontosítása annál is fontosabb, mivel a prudenciális felügyeletet sok esetben olyan felügyeleti szervekre – mint például az Európai Központi Bank (EKB) – bízzák, amelyek nem foglalkoznak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletével.
- (20) Ha a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok késve férnek hozzá a bank- és fizetési számla-, valamint széftulajdonosok, különösen az anonim tulajdonosok kilitére vonatkozó információkhoz, az hátráltatja a terrorizmussal összefüggő pénztátalások felderítését. Az ugyanazon személy tulajdonában lévő bank- és fizetési számlák, valamint széfek azonosítását lehetővé tevő nemzeti adatok töredezettek, ezért a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára nem hozzáférhetők időben. E tekintetben kulcsfontosságú, hogy minden tagállamban létrehozzanak egy központi automatizált mechanizmust – például nyilvántartást vagy adat-visszanyerési rendszert –, amely hatékony eszközként biztosítja a bank- és fizetésiszámla-tulajdonosok, a széftulajdonosok, meghatalmazottaik és a tényleges tulajdonosok kilitére vonatkozó információkhoz való, időben történő hozzáférést. A hozzáférési rendelkezések alkalmazásakor helyénvaló a már meglévő mechanizmusok felhasználása, feltéve, hogy a nemzeti pénzügyi információs egységek az általuk igényelt adatokhoz azonnal és szűrés nélkül tudnak hozzáférni. A pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázat hatékonyabb enyhítése érdekében a tagállamok más, szükségesnek és arányosnak ítélt egyéb információkat is betáplálhatnak az említett mechanizmusokba. A pénzügyi információs egységek és a büntetőeljárás lefolytatásáért felelős hatóságoktól eltérő illetékes hatóságok megkeresései és információkérései vonatkozásában teljeskörű titoktartást kell biztosítani.
- (21) A magánélet tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme érdekében a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos nyomozások lefolytatásához minimálisan szükséges adatokat bank- és fizetési számlákat tartalmazó központi automatizált mechanizmusokban, például nyilvántartásban vagy adat-visszanyerési rendszerben kell tárolni. A meglévő rendszereket és jogi szokásokat figyelembe véve a tagállamok dönthetik el azt, hogy mely adatok begyűjtése hasznos és arányos a tényleges tulajdonosok érdemi azonosításához. E mechanizmusokra vonatkozó rendelkezések átültetése során a tagállamoknak meg kell határozniuk az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása során szerzett dokumentumok és információk tárolási időszakával megegyező tárolási időszakot. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a tárolási időszakot általánosságban, jogszabályban meghosszabbítsák annak érdekében, hogy ne kelljen eseti döntéseket hozni. A meghosszabbított tárolási időszak nem haladhatja meg a további öt évet. Ez az időszak nem érinti az eltérő adattárolási követelményeket megállapító olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy eseti döntéseket hozzanak a büntető- vagy közigazgatási eljárások lefolytatásának megkönnyítése érdekében. Az említett mechanizmusokhoz való hozzáférést a szükséges ismeret elve alapján kell biztosítani.
- (22) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából meghatározó jelentőségű a természetes és jogi személyek adatainak pontos azonosítása és ellenőrzése. Az ügyletek és kifizetések digitalizálására vonatkozó legújabb technikai fejlesztések lehetővé teszik a biztonságos távoli vagy elektronikus azonosítást. Figyelembe kell venni a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott ilyen azonosítási eszközöket, különös tekintettel a határokon átnyúló jogi elismerést lehetővé tevő bejelentett elektronikus azonosítási rendszerekre és eszközökre, amelyek magas szintű biztonságos eszközök és irányadónak tekinthetők a nemzeti szinten kialakított azonosítási módszerek ellenőrzésekor. Ezenkívül figyelembe lehet venni az illetékes nemzeti hatóságok által nemzeti szinten szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárásokat. Adott esetben az azonosítás során figyelembe kell venni az elektronikus dokumentumok és bizalmi szolgáltatások 910/2014/EU rendelet szerinti elismerését is. Ezen irányelv alkalmazása során figyelembe kell venni a technológiasemlegesség elvét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (23) Az Unió politikai közszereplőinek azonosítása érdekében a tagállamoknak nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő meghatározott funkciókat pontosan feltüntető jegyzékeket kell kiadniuk. A tagállamoknak elő kell írniuk a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetnek egy, az említett nemzetközi szervezet fontos közhivatalait feltüntető jegyzék kiadását és naprakészen tartását.
- (24) A jelenlegi keretben szereplő meglévő ügyfelek felülvizsgálatára vonatkozó megközelítés kockázatalapú. Mivel azonban bizonyos közvetítő struktúrák esetében magasabb a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a kapcsolódó alpbűncselekmények kockázata, ez a megközelítés nem feltétlenül teszi lehetővé a kockázatok időben történő felderítését és értékelését. Ezért fontos biztosítani, hogy a meglévő ügyfelek egyes világosan meghatározott kategóriái tekintetében is rendszeres legyen a nyomon követés.
- (25) A tagállamoknak jelenleg gondoskodniuk kell arról, hogy a területükön létrehozott gazdasági társaságok és más jogi entitások megfelelő, pontos és naprakész információkat szerezzenek a tényleges tulajdonosairól, és ezeket az információkat megőrzik. A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos és naprakész információk szükségessége alapvető tényező azon bűnözők felderítése szempontjából, akik kilétüket egyébként valamely társasági struktúra mögé tudják rejtetni. A globálisan összekapcsolt pénzügyi rendszer lehetővé teszi a pénzeszközök elrejtését és világszintű mozgását, és a pénzmosásban és terrorizmusfinanszírozásban részt vevők, valamint más bűnözők egyre inkább ki is használják ezt a lehetőséget.
- (26) Tisztázni kell, hogy milyen konkrét tényező alapján határozható meg a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk nyomon követéséért és nyilvántartásáért felelős tagállam. A tagállami jogrendszerek közötti eltérések miatt nem kerül sor bizonyos bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások nyomon követésére, illetve nyilvántartásba vételére az Unióban. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy kezelőinek és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek a letelepedése vagy a tartózkodási helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk hatékony nyomon követése és nyilvántartásba vétele érdekében a tagállamoknak együtt kell működniük. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó tagállami nyilvántartások összekapcsolása elérhetővé tenné ezeket az információkat, és biztosítaná ugyanazon vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások többszörös nyilvántartásba vételének az elkerülését is az Unión belül.
- (27) A bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokra a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében irányadó szabályoknak összehasonlíthatóknak kell lenniük a gazdasági társaságokra és más jogi entitásokra vonatkozó szabályokkal. Az Unióban jelenleg létező bizalmi vagyonkezelési konstrukciók széles skálája, valamint a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások még változatosabb jellege miatt a tagállamoknak kell eldönteniük, hogy egy bizalmi vagyonkezelő vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás összehasonlíthatóan hasonló-e a gazdasági társaságokhoz és más jogi entitásokhoz. Az e rendelkezéseket átültető nemzeti jogszabály célja annak megakadályozása kell, hogy legyen, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókat vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokat pénzmosás, terrorizmusfinanszírozás vagy kapcsolódó alpbűncselekmények céljaira használják fel.
- (28) A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások eltérő jellemzői tekintetében a tagállamoknak a nemzeti jog alapján és az adatvédelmi szabályokkal összhangban képeseknek kell lenniük az átláthatóság szintjének meghatározására azon bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében, amelyek nem hasonlíthatók össze a gazdasági társaságokkal és más jogi entitásokkal. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatai eltérőek lehetnek a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások jellemzői szerint, és e kockázatok értelmezése idővel – például nemzeti és szupranacionális kockázateértékelések eredményeként – változhat. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szélesebb körű hozzáférést biztosítsanak a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz, amennyiben ez a hozzáférés szükséges és arányos intézkedésnek minősül a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő felhasználásának megakadályozása érdekében. E bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk átláthatósága mértékének meghatározásakor a tagállamoknak kellő figyelmet kell fordítaniuk az egyének alapvető jogainak védelmére, különös tekintettel a magánélethez és a személyes adatok védelméhez fűződő jogra. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférést minden olyan személy számára biztosítani kell, aki igazolni tudja jogos érdekét. Hozzáférést kell biztosítani minden olyan személy részére is, aki írásos kérelmet nyújt be olyan bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tekintetében, amely egy Unión kívül bejegyzett valamely gazdasági társaságban vagy más jogi entitásban közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén – többek között bemutatóra szóló részvényeken keresztül vagy más módon – többségi befolyással rendelkezik. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó

információkhoz való hozzáférés iránti kérelmek elbírálási kritériumainak és feltételeinek kellően pontosnak kell lenniük, és ezen irányelv céljaival összhangban kell állniuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy elutasíthassák az írásos kérelmet, amennyiben alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy az nem felel meg ezen irányelv célkitűzéseinek.

- (29) A jogbiztonság és az egyenlő feltételek biztosítása érdekében kulcsfontosságú egyértelműen meghatározni, hogy az Unió területén letelepedett mely társulás jellegű jogi megállapodásokat kell – funkciójuknál vagy struktúrájuknál fogva – a bizalmi vagyonkezelési konstrukcióhoz hasonlóan tekinteni. Ezért minden tagállam számára elő kell írni, hogy azonosítsa a nemzeti joga által elismert bizalmi vagyonkezelési konstrukciókat és a nemzeti jogi kerete vagy szokásjoga alapján létrehozható, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló struktúrával vagy funkciókkal rendelkező – például a vagyon jog szerinti és tényleges tulajdonosának elkülönítését vagy szétválasztását lehetővé tevő – hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokat. Ezt követően a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az említett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások kategóriáiról, jellemzőiről, megnevezéséről és – adott esetben – jogalapjáról annak érdekében, hogy a Bizottság ezeket közvéleményre az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és ezzel lehetővé tegye, hogy a többi tagállam azonosítsa e konstrukciókat. Figyelembe kell venni, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások jogi jellemzői Unió-szerte eltérhetnek. Amennyiben egy bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás strukturális vagy funkcionális jellemzői hasonlítanak a gazdasági társaságok és más jogi entitások ilyen jellemzőire, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés biztosítása hozzájárulna a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások visszaélésszerű használatának megakadályozásához, hasonlóan ahhoz, ahogyan a nyilvános hozzáférés hozzájárulhat annak megelőzéséhez, hogy a gazdasági társaságokat és más jogi entitásokat pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára használják.
- (30) A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés lehetővé teszi, hogy a civil társadalom – ezen belül a sajtó vagy a társadalmi szervezetek – fokozottan ellenőrizze az információkat, és hozzájárul a gazdasági ügyletek és a pénzügyi rendszer integritásába vetett bizalom megőrzéséhez. E hozzáférés elősegítheti a gazdasági társaságokkal és más jogi entitásokkal, valamint társulás jellegű jogi megállapodásokkal való – pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő – visszaélések elleni küzdelmet mind a nyomozások segítése, mind a reputációs hatás révén, mivel az ilyen társaságokkal üzleti kapcsolatba lépő összes érintett számára ismert lesz a tényleges tulajdonosok kiléte. E hozzáférés ahhoz is hozzájárul, hogy az ilyen jogszékek elleni küzdelemben érintett pénzügyi intézmények és hatóságok – köztük a harmadik országbeli hatóságok – számára időben és hatékony módon rendelkezésre álljanak az információk. Az említett információkhoz való hozzáférés a pénzmosással, a kapcsolódó alaphüccselekményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozásokat is segíti.
- (31) A befektetők és a nyilvánosság pénzügyi piacok iránti bizalma nagyban függ egy olyan pontos közzétételi rendszer meglététől, amely biztosítja a társaságok tényleges tulajdonosi szerkezetének és ellenőrzési struktúráinak átláthatóságát. Ez különösen igaz azokra a vállalatirányítási rendszerekre, amelyekre a koncentrált tulajdonoscsoporthoz jellemző, mint az Unió esetében is. Egrészt a jelentős szavazati és pénzforgalmi jogokkal rendelkező nagybefektetők ösztönözhetik a tartós növekedést és a stabil teljesítményt. Másrészt azonban a nagy szavazati arányuk révén befolyással rendelkező, tényleges többségi tulajdonosoknak érdekében állhat, hogy a társaság eszközeit és lehetőségeit a kisebbségi befektetők rovására személyes haszonszerzésre használják fel. A pénzügyi piacok iránti bizalom lehetséges növekedését nem az átláthatóság növelése céljának, hanem pozitív mellékhatásnak kell tekinteni, amelynek célja egy olyan környezet kialakítása, amely kevésbé kedvez a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak.
- (32) A befektetők és a nyilvánosság pénzügyi piacok iránti bizalma nagyban függ egy olyan pontos közzétételi rendszer meglététől, amely biztosítja a gazdasági társaságok és más jogi entitások, valamint bizonyos típusú bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosi szerkezetének és ellenőrzési struktúráinak átláthatóságát. A tagállamoknak ezért kellően koherens és összehangolt módon, egyértelmű szabályok bevezetésével lehetővé kell tenniük a nyilvánosság számára a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, hogy a harmadik felek Unió-szerte megbizonyosodhassanak a gazdasági társaságok és más jogi entitások, valamint bizonyos típusú bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak kilétéről.
- (33) A tagállamoknak ezért a nyilvános hozzáférés egyértelmű szabályait meghatározva, koherens és összehangolt módon lehetővé kell tenniük a gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférést az ezen információkat tartalmazó központi nyilvántartáson keresztül, hogy a harmadik felek Unió-szerte megbizonyosodhassanak a gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosainak kilétéről. Alapvető fontosságú továbbá egy olyan koherens jogi keret létrehozása, amely jobb hozzáférést biztosít a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz, amint azokat az Unió területén bejegyezték. A bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokra a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében irányadó szabályoknak összehasonlíthatóknak kell lenniük a gazdasági társaságokra és más jogi entitásokra alkalmazandó vonatkozó szabályokkal.

- (34) Minden esetben, mind a gazdasági társaságok és más jogi entitások, mind a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások esetében méltányos egyensúly kialakítására kell törekedni, különösen a pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez fűződő általános közérdek, valamint az érintettek alapvető jogai között. A nyilvánosan hozzáférhető adathalmaznak korlátozottnak, egyértelműen és kimerítően meghatározottnak és általános természetűnek kell lennie, ezáltal minimalizálva a tényleges tulajdonosok érdekeinek esetleges sérelmét. Ugyanakkor nem kívánatos, hogy a nyilvánosan hozzáférhetővé tett információk jelentősen eltérjenek a jelenleg gyűjtött adatoktól. A magánélet tiszteletben tartásához való általános, illetve a személyes adatok védelméhez való konkrét jogba való beavatkozás korlátozása céljából ezeknek az információknak alapvetően a gazdasági társaságok és más jogi entitások, valamint a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak jogállására, és szigorúan a tényleges tulajdonosok által végzett gazdasági tevékenység körére kell korlátozódniuk. Azokban az esetekben, amikor egy vezető tisztviselő csak formailag azonosítható tényleges tulajdonosként, ugyanakkor tulajdonrészsel nem rendelkezik és más módon befolyást nem gyakorol, ezt egyértelműen fel kell tüntetni a nyilvántartásokban. A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk tekintetében a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az állampolgárságra vonatkozó információ szerepeljen a központi nyilvántartásban, különösen az adott tagállamban személyi igazolvánnyal nem rendelkező tényleges tulajdonosok esetében. A nyilvántartási eljárások megkönnyítése érdekében, valamint mivel a tényleges tulajdonosok túlnyomó többsége a központi nyilvántartást fenntartó állam állampolgára, a tagállamok – amennyiben ellenkező értelmű bejegyzés nem szerepel – vélelmezhetik, hogy a tényleges tulajdonos saját állampolgáruk.
- (35) A fokozott nyilvános ellenőrzés hozzájárul a jogi entitásokkal és társulás jellegű jogi megállapodásokkal való visszaélés – többek között az adókikerülés – megelőzéséhez. Ezért alapvető fontosságú, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióra vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásra vonatkozó információ nyilvántartásba vétele okainak megszűnését követően legalább öt évig hozzáférhető maradjon. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy jogszabályban rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk – köztük a személyes adatok – más célokból történő kezeléséről, amennyiben ez az adatkezelés közérdekből történik és egy demokratikus társadalomban szükségesnek és arányosnak minősül a kitűzött jogos cél elérése érdekében.
- (36) Ezen túlmenően, az arányos és kiegyensúlyozott megközelítés, valamint a magánélethez való jog és a személyes adatvédelem biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, nyilvántartásban szereplő információk közzététele, valamint az ilyen információkhoz való hozzáférés alóli kivételekről olyan kivételes esetekben, amikor az információ csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan veszélyének tenné ki a tényleges tulajdonost. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy online regisztrációt írjanak elő annak érdekében, hogy azonosítani lehessen minden olyan személyt, aki a nyilvántartásból információt kér, valamint hogy a nyilvántartásban szereplő információkhoz való hozzáférést díjat szedjenek be.
- (37) Ahhoz, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat tartalmazó központi nyilvántartásokat az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által létrehozott európai központi platformon keresztül össze lehessen kapcsolni, össze kell hangolni az eltérő technikai jellemzőkkel rendelkező nemzeti rendszereket. Ez olyan technikai intézkedések és előírások elfogadását követeli meg, amelyeknek figyelembe kell venniük a nyilvántartások közötti különbségeket. Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az említett technikai és működtetési kérdések kezelése céljából. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell gyakorolni. Minden esetben biztosítani kell a tagállamok számára a rendszer egészének működtetésében való részvételt azáltal, hogy a Bizottság és a tagállamok képviselői rendszeresen egyeztetnek a rendszer működésével és jövőbeli fejlesztésével kapcsolatos kérdésekről.
- (38) Ezen irányelv keretében a személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ alkalmazandó. Következésképpen azokat a természetes személyeket, akiknek a személyes adatai tényleges tulajdonosokra vonatkozó információként szerepelnek a nemzeti nyilvántartásokban, megfelelően tájékoztatni kell. Emellett kizárólag a naprakész és az aktuális tényleges tulajdonosokra vonatkozó személyes adatok tehető közzé, és a

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

tényleges tulajdonosokat tájékoztatni kell az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint fennálló uniós adatvédelmi keret szerinti jogaikról, valamint az e jogok gyakorlására alkalmazandó eljárásokról. Ezen túlmenően a nyilvántartásokban szereplő információkkal való visszaélés megelőzése és a tényleges tulajdonosok jogainak biztosítása érdekében a tagállamok szükségesnek tarthatják annak megfontolását, hogy a kérelmező személyére és a kérelem jogalapjára vonatkozó információkat a tényleges tulajdonos számára is hozzáférhetővé tegyék.

- (39) Amennyiben a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok által észlelt eltérésekre vonatkozóan tett jelentés veszélyeztetne egy folyamatban lévő nyomozást, a pénzügyi információs egységeknek vagy az illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk az eltérésre vonatkozó jelentés megtételét mindaddig, amíg a jelentés elhalasztásának oka fennáll. Ezen túlmenően a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok nem jelenthetnek eltérést akkor, ha ez ellentétes lenne a nemzeti titoktartási rendelkezésekkel, vagy ha az figyelmeztetés bűncselekményét valósítaná meg.
- (40) Ez az irányelv nem érinti az illetékes hatóságok által az (EU) 2016/680 irányelvvel összhangban kezelt személyes adatok védelmét.
- (41) Az információhoz való hozzáférést és a jogos érdek meghatározását azon tagállam jogának kell szabályoznia, amelyben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedett vagy tartózkodási hellyel rendelkezik. Amennyiben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy nem telepedett le vagy nem rendelkezik tartózkodási hellyel egyik tagállamban sem, az információhoz való hozzáférést és a jogos érdek meghatározását azon tagállam jogának kell szabályoznia, amelyben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információ ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően nyilvántartásba vételre került.
- (42) A tagállamoknak meg kell határozniuk a jogos érdek fogalmát mind általános szempontból, mind pedig a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés nemzeti jogukban foglalt kritériumaként. Az említett meghatározások nem korlátozhatják a jogos érdek fogalmát a folyamatban lévő közigazgatási vagy bírósági eljárásokra, és adott esetben lehetővé kell tenniük a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a kapcsolódó alaphűncselekmények elleni küzdelem terén a nem kormányzati szervezetek és az oknyomozó újságírók által végzett megelőző munka figyelembevételét is. A tagállamok tényleges tulajdonosi nyilvántartásainak összekapcsolását követően az egyes tagállamok nyilvántartásához való nemzeti és határokon átnyúló hozzáférést a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információ ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően történt nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam által meghatározott jogos érdek fogalma alapján, az adott tagállam illetékes hatóságai által hozott határozat nyomán kell megadni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy meghatározzák a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést engedélyező vagy elutasító határozatok elleni jogorvoslati mechanizmusokat. A koherens és hatékony nyilvántartásba vétel és információcseré biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk nyilvántartásba vételéért felelős nemzeti hatóság együttműködjön a többi tagállam illetékes hatóságaival azon bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokkal kapcsolatos információk megosztását illetően, amelyekre az adott tagállam joga az irányadó, ám amelyek egy másik tagállamban működnek.
- (43) A harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatokra a folyamatosság és a rendszeresség jellemző. Ennek megfelelően a tagállamoknak, miközben e konkrét összefüggésben fokozott átvilágítási intézkedések elfogadását kell megkövetelniük, figyelembe kell venniük azt is, hogy a levelezőbanki kapcsolat nem egyszeri tranzakciókra vagy egyszerűen az üzenetközvetítő képességek cseréjére vonatkozik. Ezen túlmenően, elismerve, hogy nem minden határokon átnyúló levelezőbanki szolgáltatásokban rejlt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat szintje egyforma, az ezen irányelvben megállapított intézkedések alkalmazásának szigorúságát a kockázatalapú megközelítés elve alapján kell meghatározni, és azt nem befolyásolhatja a válaszadó pénzügyi intézményre jellemző pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat mértéke.
- (44) Fontos biztosítani, hogy a kötelezett szolgáltatók helyesen hajtsák végre a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni szabályokat. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak meg kell erősíteniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben kijelölt felelősségi területtel rendelkező illetékes hatóságokként eljáró közigazgatási szervek – köztük a pénzügyi információs egységek, a pénzmosással, a kapcsolódó alaphűncselekményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás alá vonás terén, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobása terén illetékes hatóságok,

(1) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

a készpénz és a bemutatóra szóló átruházható értékpapírok határokon átnyúló mozgásáról jelentést kapó hatóságok és a kötelezett szolgáltatók megfelelésének biztosítását célzó felügyeleti vagy monitoring hatáskörökkel rendelkező hatóságok – szerepét. A tagállamoknak meg kell erősíteniük más érintett hatóságok, köztük a korrupcióellenes hatóságok és az adóhatóságok szerepét.

- (45) A tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi kötelezett szolgáltató hatékony és pártatlan felügyeletét, lehetőleg közigazgatási szervek által egy különálló és független nemzeti szabályozó hatóság vagy felügyeleti szerv útján.
- (46) A bűnözők az illegális bevételeket a felderítésük elkerülése érdekében számos pénzügyi közvetítőn keresztül mozgatják. Fontos ezért annak lehetővé tétele, hogy a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények ne csak a csoport tagjai között cserélhessék ki az információkat, hanem – a nemzeti jogban előírt adatvédelmi szabályok kellő figyelembevételével – más hitelintézetekkel és pénzügyi intézményekkel is.
- (47) Jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a kötelezett szolgáltatók ezen irányelvnek való megfeleléségét felügyelő illetékes hatóságoknak képeseknek kell lenniük az együttműködésre és a bizalmas információk cseréjére. E célból az ilyen illetékes hatóságoknak megfelelő joggal kell rendelkezniük a bizalmas információk cseréjére, és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás ellen fellépő illetékes felügyeleti hatóságok és a prudenciális felügyeleti hatóságok közötti együttműködést nem akadályozhatja akaratlanul az olyan jogbizonytalanság, amely a konkrét rendelkezések hiányából fakad ezen a területen. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni szakpolitika hatékony végrehajtásának felügyeletét az összevont felügyelet tekintetében a vonatkozó európai ágazati jogszabályokban meghatározott elvekkel és módozatokkal összhangban kell gyakorolni.
- (48) Ezen irányelv alkalmazásában alapvető fontosságú a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcsere és segítségnyújtás. Következésképpen a tagállamok nem tilthatják meg és nem akadályozhatják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az említett információcserét és segítségnyújtást.
- (49) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy e dokumentumok benyújtása indokolt.
- (50) mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzügyi rendszernek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás révén történő védelmét, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, hiszen a tagállamok által a pénzügyi rendszereik védelme érdekében elfogadott egyedi intézkedések nem feltétlenül állnak összhangban a belső piac működésével, valamint a jogállamiság és az uniós közrend szabályaival, az Unió szintjén azonban a fellépés léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (51) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szem előtt tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) által elismert elveket, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot (a Charta 7. cikke), a személyes adatok védelméhez való jogot (a Charta 8. cikke) és a vállalkozás szabadságát (a Charta 16. cikke).
- (52) Az ezen irányelv végrehajtását értékelő jelentés elkészítésekor a Bizottságnak kellő figyelmet kell fordítania a Charta által elismert alapvető jogok és elvek tiszteletben tartására.
- (53) Mivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló uniós rendszer megerősítése céljából elfogadott intézkedéseket sürgősen végre kell hajtani, továbbá figyelembe véve az (EU) 2015/849 irányelv késedelem nélküli átültetésére vonatkozó tagállami kötelezettségvállalásokat, az (EU) 2015/849 irányelv módosításait 2020. január 10-ig át kell ültetni. A tagállamoknak a gazdasági társaságok és más jogi entitások tekintetében 2020. január 10-ig, a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében pedig 2020. március 10-ig tényleges tulajdonosi nyilvántartást kell létrehozniuk. A központi nyilvántartásokat az európai központi platformon keresztül 2020. március 10-ig össze kell kapcsolni. A tagállamoknak 2020. szeptember 10-ig a bank- és fizetési számla-, valamint széftulajdonosok azonosítását lehetővé tevő központi automatizált mechanizmusokat kell létrehozniuk.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (54) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2017. február 2-án véleményt⁽²⁾ nyilvánított.
- (55) Az (EU) 2015/849 irányelvet ezért megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv módosításai

Az (EU) 2015/849 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontja a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók, valamint bármely más személy, aki fő üzleti vagy szakmai tevékenységként közvetlenül vagy vele kapcsolatban álló más személy révén anyagi támogatást, segítséget vagy tanácsot nyújt adóügyi kérdésekben;”;

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) ingatlanügynökök, ideértve az ingatlanok bérbeadásában közvetítőként eljáró ügynököket, de csak olyan ügyletek vonatkozásában, amelyek esetén a havi bérleti díj eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t;”;

c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„g) a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók;

h) a letétkezelő pénztárca-szolgáltatók;

i) műalkotások kereskedelmével vagy közvetítésével foglalkozó személyek, ideértve azokat az eseteket is, amikor ezt művészeti galériák és aukciósházak végzik, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t;

j) műalkotások tárolásával vagy kereskedelmével szabadkikötőkben foglalkozó vagy közvetítőként szabadkikötőkben eljáró személyek, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 4. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) terrorista bűncselekmények, terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekmények és terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekmények, az (EU) 2017/541 irányelv (*) II. és III. címében meghatározottak szerint;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.);

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat (*) 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bűnszervezetek tevékenységei;

(*) A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.);

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(²) HL C 85., 2017.3.18., 3. o.

b) a 6. pont b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) bizalmi vagyonkezelés esetében az összes következő személy:

- i. a vagyonrendelő(k);
- ii. a vagyonkezelő(k);
- iii. adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy(ek);
- iv. a kedvezményezettek vagy abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi entitás hasznát élvező egyének kiléte még nincs meghatározva, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személyt létrehozása, illetve működése;
- v. bármely más természetes személy, aki a kezelt vagyon felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon végső irányítást gyakorol.”;

c) a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„16. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz, kivéve az ugyanazon irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett monetáris értéket;”

d) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

- „18. „virtuális fizetőeszköz”: digitális értékmegjelenítés, amelyet nem központi bank vagy közigazgatási szerv bocsát ki vagy garantál, nem feltétlenül kapcsolódik rendeleti pénzekhez, és nem rendelkezik rendeleti pénz vagy pénz jogi státuszával, de természetes vagy jogi személyek elfogadják csereértékként, valamint elektronikusan átutalható, tárolható és lehet vele elektronikusan kereskedni;
19. „letétkezelő pénztárca-szolgáltató”: olyan szervezet, amely ügyfelei nevében virtuális fizetőeszközök tartására, tárolására és átutalására szolgáló kriptográfiai magánkulcsok megőrzésével kapcsolatos szolgáltatást nyújt.”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „b) az egyes érintett ágazatokkal összefüggő kockázatok, beleértve – amennyiben rendelkezésre áll – a pénzmosás pénzbeli mennyiségének az Eurostat által megadott becslését ezen ágazatok mindegyike tekintetében;
- c) az illegális bevételek tisztára mosására használt legelterjedtebb bűnözői eszközök, beleértve – amennyiben vannak ilyenek – azokat is, amelyeket különösen a tagállamok és a harmadik országok közötti ügyletekben használnak, függetlenül attól, hogy az adott harmadik országot a 9. cikk (2) bekezdése alapján kiemelt kockázatúként azonosították-e.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdésben említett jelentést, annak érdekében, hogy támogatást nyújtsanak számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, értelmezéséhez, kezeléséhez és enyhítéséhez, valamint hogy lehetővé tegye a többi érdekelt fél, köztük a nemzeti jogalkotók, az Európai Parlament, az európai felügyeleti hatóságok (EBH-k) és a pénzügyi információs egységek képviselői számára a kockázatok jobb megértését. A jelentéseket legkésőbb hat hónappal a tagállamok rendelkezésére bocsátását követően közzé kell tenni, kivéve a jelentés azon elemeit, amelyek minősített adatokat tartalmaznak.”

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

- „f) jelentést tesz a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere intézményi struktúrájáról és általános eljárásairól, beleértve többek között a pénzügyi információs egységet, az adóhatóságokat és az ügyvétségeket is, továbbá a rendelkezésre bocsátott humán és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben erről rendelkezésre áll információ;
- g) jelentést tesz nemzeti szintű erőfeszítéseiről és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem érdekében rendelkezésre bocsátott erőforrásokról (munkaerőről és költségvetésről).”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok kockázatértékeléseik eredményeit, ideértve azok naprakész változatát a Bizottság, a felügyeleti hatóságok és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják. Más tagállamok adott esetben további releváns információkat szolgáltathatnak a kockázatértékelést végző tagállamnak. Az értékelés összefoglalását nyilvánosságra kell hozni. Az összefoglaló nem tartalmazhat minősített adatokat.”

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 64. cikkel összhangban történő elfogadására, figyelembe véve a stratégiai hiányosságokat, különösen az alábbiakat illetően:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

i. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása;

ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések;

iii. nyilvántartási követelmények;

iv. gyanús ügyletek bejelentése;

v. a jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosára vonatkozó pontos és kellő időben nyújtott információk rendelkezésre állása az illetékes hatóságok számára;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, beleértve a kellően hatékony, arányos és kellő visszatartó erővel rendelkező szankciókat, valamint a harmadik ország által a tagállamok illetékes hatóságaival folytatott együttműködést és információcserét;

c) a harmadik ország pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere hatékony eszköz-e a pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.”

6. A 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megtiltják hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára, hogy nem névre szóló számlát vezessenek és nem névre szóló takarékbetétkönyvet nyissanak, illetve nem névre szóló széfeket üzemeltessenek. A tagállamok minden esetben előírják, hogy a meglévő, nem névre szóló számlák, takarékbetétkönyvek és széfék tulajdonosait és kedvezményezettjeit – legkésőbb 2019. január 10-ig, és minden esetben még a számlák, takarékbetétkönyvek vagy széfék bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá.”

7. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, vagy maximum 150 EUR összegű, kizárólag az adott tagállamban használható havi fizetési tranzakciós limit vonatkozik rá;

b) az elektronikusan tárolt maximális összeg nem haladja meg a 150 EUR-t.”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt eltérés ne legyen alkalmazható az elektronikus pénz pénzbeli értékének készpénzben való kivétele, illetve készpénzre való beváltása esetén, ha a beváltott összeg értéke meghaladja az 50 EUR-t, továbbá az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikkének (6) pontjában meghatározott távoli fizetési műveletek esetében, amennyiben a kifizetett összeg műveletenként meghaladja az 50 EUR-t.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.);

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy az elfogadó szolgáltatást nyújtó hitelintézetek és pénzügyi intézmények a harmadik országokban kibocsátott nem névre szóló feltöltőkártyákkal végrehajtott fizetéseket kizárólag akkor fogadják el, ha az ilyen kártyák eleget tesznek az (1) és (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű követelményeknek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy területükön nem fogadják el a nem névre szóló feltöltőkártyákat használva végrehajtott fizetést.”

8. A 13. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése megbízható és független forrásból – ideértve, amennyiben rendelkezésre állnak, a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott elektronikus azonosító eszközöket, releváns bizalmi szolgáltatásokat vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárásokat is – származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.);

b) a b) pont vége a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben a tényleges tulajdonos a 3. cikk 6. pontja a) pontjának ii. alpontjában említett felső vezető, a kötelezett szolgáltatók megteszik a szükséges észszerű intézkedéseket annak érdekében, hogy ellenőrizzék a vezető tisztviselő tisztét betöltő természetes személy kilétét, és nyilvántartást vezetnek a megtett fellépésekről és az ellenőrzési eljárás során felmerült nehézségekről.”

9. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben új üzleti kapcsolatot alakítanak ki egy a 30. vagy a 31. cikk értelmében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk tekintetében nyilvántartási kötelezettség alá eső gazdasági társasággal vagy más jogi entitással, illetve bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióval vagy a bizalmi vagyongazdálkodáshoz hasonló struktúrájú vagy funkciójú, társulás jellegű jogi megállapodással (a továbbiakban: hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások), a kötelezett szolgáltatók beszerzik a nyilvántartásba vételt tanúsító okiratot vagy szereznek egy kivonatot a nyilvántartásból.”;

b) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók ne csak valamennyi új ügyfél esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, hanem kockázatérzékenységi alapon megfelelő időszakokban a meglévő ügyfelek esetében is, vagy az ügyfél releváns körülményeinek megváltozásakor, vagy amikor az adott naptári év során a kötelezett szolgáltató jogilag köteles kapcsolatba lépni az ügyféllel a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó bármilyen releváns információ ellenőrzése céljából, vagy ha a 2011/16/EU tanácsi irányelv (*) a kötelezett szolgáltató számára ezt előírja.

(*) A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).”

10. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 18a.–24. cikkben említett esetekben, továbbá a tagállamok vagy a kötelezett szolgáltatók által magasabb kockázatot jelentőként azonosított egyéb esetekben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a szóban forgó kockázatok megfelelő kezelése és enyhítése céljából.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy észszerű mértékben vizsgálják meg valamennyi olyan ügylet hátterét és célját, amelyek kimerítik legalább a következő feltételek valamelyikét:

- i. összetett ügyletek;
- ii. szokatlanul nagy volumenű ügyletek;
- iii. szokatlan ügylettípusban lebonyolított ügyletek;
- iv. nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű céljuk.

A kötelezett szolgáltatóknak mindenképp meg kell erősíteniük az üzleti kapcsolat monitoringjának mértékét és jellegét annak meghatározásához, hogy a szóban forgó ügyletek vagy tevékenységek gyanúsak tűnnek-e.”

11. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

(1) A 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tekintetében a tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók a következő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzák:

- a) további információk szerzése az ügyfélről és a tényleges tulajdonos(ok)ról;
- b) további információk szerzése az üzleti kapcsolat tervezett jellegéről;
- c) információszerzés az ügyfél és a tényleges tulajdonos(ok) pénzeszközeinek és vagyonának forrásáról;
- d) információszerzés a tervezett vagy lebonyolított ügyletek indokairól;
- e) a felső vezetés jóváhagyásának megszerzése az üzleti kapcsolat létrehozására vagy fenntartására vonatkozóan;
- f) az üzleti kapcsolat fokozott monitoringja az alkalmazott ellenőrzések számának és gyakoriságának növelése, illetve a további vizsgálatot igénylő ügylettípusok kiválasztása révén.

A tagállamok előírhatják a kötelezett szolgáltatóknak, hogy – adott esetben – biztosítsák, hogy az első fizetésre az ügyfél nevére nyitott számlán keresztül kerüljön sor egy olyan hitelintézetnél, amely az ezen irányelvben meghatározottaknál nem kevésbé szigorú ügyfél-átvilágítási standardokat alkalmaz.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően és az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban a tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő ügyleteket végrehajtó természetes személyek és jogi entitások tekintetében – adott esetben – egy vagy több további enyhítő intézkedést alkalmazzanak. Az említett intézkedések egyet vagy többet foglalnak magukban az alábbiak közül:

- a) további fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása;
- b) fokozott releváns jelentéstételi mechanizmusok vagy a pénzügyi műveletekről való rendszeres jelentéstétel bevezetése;
- c) a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított harmadik országból származó természetes személyekkel vagy jogi entitásokkal való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek korlátozása.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően a tagállamok – adott esetben – a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok esetében, az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban alkalmazzák a következő intézkedések valamelyikét, illetve azok közül többet:

- a) annak megtagadása, hogy az érintett országból származó kötelezett szolgáltatók leányvállalatot vagy fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott kötelezett szolgáltató olyan országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;
- b) annak megtiltása, hogy kötelezett szolgáltatók fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre az érintett országban, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott fióktelepet vagy képviseleti irodát olyan országban hoznák létre, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;
- c) fokozott felügyeleti vizsgálatok vagy fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása az érintett országban található kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai tekintetében;
- d) fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása a pénzügyi csoportoknak az érintett országban található bármely fióktelepük és leányvállalatuk tekintetében;
- e) annak előírása, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények vizsgálják felül és módosítsák, illetve szükség esetén szüntessék meg az érintett országbeli válaszdó intézményekkel fennálló levelezőbanki kapcsolataikat.

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetésekor vagy alkalmazásakor a tagállamok megfelelően figyelembe veszik a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit az egyes harmadik országok jelentette kockázatok tekintetében.

(5) A tagállamok a (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetését vagy alkalmazását megelőzően értesítik a Bizottságot.”

12. A 19. cikk bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„Harmadik országbeli válaszdó intézményekkel folytatott, kifizetéseket is magukban foglaló határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok esetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvillágítási intézkedések mellett a hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára előírják, hogy üzleti kapcsolat létesítésekor:”

13. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

(1) Minden egyes tagállam a 3. cikk 9. pontja értelmében a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő, konkrét funkciókat feltüntető jegyzéket ad ki, és naprakészen tartja azt. A tagállamok felkérlik a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetet, hogy adjanak ki az adott nemzetközi szervezetben létező, a 3. cikk 9. pontja értelmében fontos közhivatalokat tartalmazó jegyzéket, és folyamatosan tartásuk naprakészen azt. E jegyzékeket el kell küldeni a Bizottságnak és közzé lehet tenni.

(2) A Bizottság összegyűjti és naprakészen tartja azon konkrét funkciók jegyzékét, amelyek az uniós intézmények és szervek szintjén fontos közhivataloknak minősülnek. Az említett jegyzék azokat a funkciókat is magában foglalja, amelyeket uniós szinten akkreditált harmadik országok és nemzetközi szervezetek képviselői tölthetnek be.

(3) A Bizottság – az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett jegyzékek alapján – elkészíti az összes, a 3. cikk 9. pontja értelmében fontos közhivatalt tartalmazó egységes jegyzéket. Az említett egységes jegyzéket nyilvánosságra kell hozni.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett jegyzékben szereplő funkciókat a 41. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban kell kezelni.”

14. A 27. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyekhez az ügyfél fordul, megtegyék a szükséges lépéseket, hogy a harmadik fél kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsássa az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosítási és kilétét igazoló ellenőrzési adatainak – ideértve, amennyiben rendelkezésre állnak, a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel, releváns bizalmi szolgáltatásokkal, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott más biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárással szerzett adatokat – a vonatkozó másolatait.”

15. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a területükön bejegyzett gazdasági társaságok és más jogi entitások kötelesek legyenek megfelelő, pontos és időszerű információkat beszerezni és nyilvántartani a tényleges tulajdonosaikról, beleértve a tényleges tulajdonosi érdekeltségekre vonatkozó részleteket. A tagállamok biztosítják, hogy e cikk megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket és szankciókat vonjon maga után.”;

ii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok arra kötelezik a gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosait – ideértve a részvények, szavazati jogok, tulajdonosi érdekeltség, bemutatóra szóló részvény vagy egyéb eszközökkel történő ellenőrzés révén megvalósuló tulajdonlás eseteit –, hogy bocsássák e gazdasági társaságok és más jogi entitások rendelkezésére az összes olyan információt, amelyekre azoknak az első albekezdés rendelkezéseinek való megfelelés érdekében szükségük van.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok előírják, hogy a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információk megfelelőek, pontosak és időszerűek legyenek, és e célt szolgáló mechanizmusokat vezetnek be. E mechanizmusok többek között előírják a kötelezett szolgáltatóknak és – adott esetben, és amennyiben e követelmény nem avatkozik bele szükségtelenül a feladataikba – az illetékes hatóságoknak, hogy jelentésük, ha bármilyen eltérést észlelnek a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban található, illetve a rendelkezésükre álló információk között. Eltérésekre vonatkozó jelentés esetén a tagállamok gondoskodnak az eltérések időben történő rendezését szolgáló megfelelő intézkedésekről, és arról, hogy – adott esetben – ezt időközben külön jelezzék a központi nyilvántartásban.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;

c) lakosság bármely tagja.

A c) pontban említett személyek minimálisan a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére és a tényleges tulajdonos állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó adatokhoz kapnak hozzáférést.

A tagállamok – a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint – olyan további információkhoz adhatnak hozzáférést, amelyek lehetővé teszik a tényleges tulajdonos azonosítását. Az említett további információ magában foglalja legalább a születés időpontját vagy az elérhetőségeket, az adatvédelmi szabályoknak megfelelően.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3) bekezdésben említett, a nemzeti nyilvántartásaikban szereplő információkat hozzáférhetővé teszik online regisztráció és díj megfizetése ellenében, amely összeg nem haladhatja meg az információk nyilvánosságra hozatalával járó adminisztrációs költségeket, beleértve a nyilvántartási rendszer karbantartási és fejlesztési költségeit is.”;

e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett jogi személyek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő valamennyi információhoz. A tagállamok a kötelezett szolgáltatók számára szintén engedélyezik az időben történő hozzáférést a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzésekor.

A (3) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, továbbá az adóhatóságok, a kötelezett szolgáltatók felügyeleti szervei és a pénzmosással, a kapcsolódó alaphüvelykeleményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás alá vonás, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságok.”;

f) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben és díjmentesen képesek legyenek eljuttatni az (1) és (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.”;

g) a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, az (5) bekezdés első albekezdésének b) és c) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket a felmentéseket a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján adják meg. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket adó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé az adott felmentések számáról és a megadott indokokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az e bekezdés első albekezdése alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) pontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

(10) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és az ezen irányelv 31a. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetőek legyenek az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (5), (5a) és (6) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

Az (1) bekezdésben említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott gazdasági társaság vagy más jogi entitás nyilvántartásból való törlését követően legalább öt és legfeljebb 10 évig hozzáférhető marad. A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal az e cikk szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).”

16. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen a bizalmi vagyonkezelésre és egyéb jellegű jogi megállapodásokra, amilyen például a „fiducie”, a „Treuhand” vagy a „fideicomiso”, amennyiben az ilyen megállapodások hasonló struktúrával, illetve feladatokkal rendelkeznek. A tagállamok meghatározzák azokat a jellemzőket, amelyek révén megállapítják, hogy a jogi megállapodások a tagállami jog alapján szabályozott jogi megállapodások tekintetében a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló struktúrával vagy funkciókkal rendelkeznek-e.

A tagállamok előírják, hogy a területükön működő, kifejezett bizalmi vagyonkezelés esetében a vagyonkezelők megfelelő, pontos és naprakész információt szerezzenek és tartsanak nyilván a kezelt vagyon tekintetében tényleges tulajdonosaira vonatkozóan. Ezen információk körébe tartozik:

a) a vagyonrendelő(k)nek;

- b) a vagyonekezelő(k)nek;
- c) (adott esetben) a vagyonekezelést ellenőrző személy(ek)nek;
- d) a kedvezményezetteknek vagy a kedvezményezettek csoportjának;
- e) a kezelt vagyon fölött tényleges irányítást gyakorló bármely más természetes személynek a kiléte.

A tagállamok biztosítják, hogy e cikk megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket vagy szankciókat vonjon maga után.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonekezelők vagy az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek közöljék a kötelezett szolgáltatókkal a jogállásukat, és időben biztosítsák számukra az e cikk (1) bekezdésében említett információkat, amennyiben vagyonekezelőként vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyként üzleti kapcsolatot létesítenek, vagy a 11. cikk b), c) és d) pontjában meghatározott küszöbértékeket meghaladó alkalmi ügyletet hajtanak végre.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok előírják, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó, kifejezett bizalmi vagyonekezelésekkel és az (1) bekezdésben említett hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokkal kapcsolatos információkat egy olyan központi tényleges tulajdonosi nyilvántartásban vezessék, amelyet az a tagállam hoz létre, ahol a bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagyonekezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedett vagy tartózkodási hellyel rendelkezik.

Amennyiben a bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagyonekezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedési vagy tartózkodási helye az Unión kívül található, az (1) bekezdésben említett információkat abban a tagállamban létrehozott központi nyilvántartásban tárolják, ahol a bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagyonekezelője a bizalmi vagyonekezelési konstrukció nevében, illetve a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás nevében üzleti kapcsolatot létesít vagy ingatlant szerez.

Amennyiben a bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagyonekezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek különböző tagállamokban letelepedettek vagy rendelkeznek tartózkodási hellyel, vagy amennyiben a bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagyonekezelője a bizalmi vagyonekezelési konstrukció nevében, illetve a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonekezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás nevében különböző tagállamokban létesít üzleti kapcsolatot, az egyik tagállamban történő nyilvántartásba vételt tanúsító okirat vagy az egyik tagállamban vezetett nyilvántartásban szereplő, a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk kivonata elegendőnek tekinthető a nyilvántartásba vételi kötelezettség teljesülése szempontjából.”;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a bizalmi vagyonekezelés vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információkhoz:

- a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;
- b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvétel keretében;
- c) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely bizonyítani tudja jogos érdekét;
- d) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely írásos kérelmet nyújt be olyan bizalmi vagyonekezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tekintetében – a 30. cikk (1) bekezdésében említettek kivételével –, amely valamely gazdasági társaságban vagy más jogi entitásban közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén – többek között bemutatóra szóló részvényeken keresztül vagy más módon – többségi befolyással rendelkezik.

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett természetes vagy jogi személyek a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére és a tényleges tulajdonos állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekelttség jellegére és mértékére vonatkozó információkhoz kapnak hozzáférést.

A tagállamok – a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint – olyan további információkhoz adhatnak hozzáférést, amelyek lehetővé teszik a tényleges tulajdonos azonosítását. Az említett további információk magukban foglalják, legalább a születés időpontját vagy az elérhetőségeket, az adatvédelmi szabályoknak megfelelően. A tagállamok – nemzeti jogukkal összhangban – szélesebb körű hozzáférést is biztosíthatnak a nyilvántartásban szereplő információkhoz.

A (3a) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, továbbá az adóhatóságok, a kötelezett szolgáltatók felügyeleti szervei és a pénzmosással, a kapcsolódó alaphüvelykeleményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás alá vonás, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságok.”;

e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3a) bekezdésben említett, a nemzeti nyilvántartásaikban szereplő információkat hozzáférhetővé teszik online regisztráció és olyan díj megfizetése ellenében, amelynek összege nem haladhatja meg az információk nyilvánosságra hozatalával járó adminisztrációs költségeket, beleértve a nyilvántartási rendszer karbantartási és fejlesztési költségeit is.”;

f) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok előírják, hogy a (3a) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és időszerű legyen, és e célt szolgáló mechanizmusokat vezetnek be. Az ilyen mechanizmusok többek között előírják a kötelezett szolgáltatóknak és – adott esetben és amennyiben e követelmény nem avatkozik bele szüségtelenül a feladataikba – az illetékes hatóságoknak, hogy jelentsék, ha bármilyen eltérést észlelnek a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban található, illetve a rendelkezésükre álló információk között. Eltérésekre vonatkozó jelentés esetén a tagállamok gondoskodnak az eltérések időben történő rendezését szolgáló megfelelő intézkedésekről, és arról, hogy – adott esetben – ezt időközben külön jelezzék a központi nyilvántartásban.”;

g) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben és díjmentesen képesek legyenek eljuttatni az (1) és a (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.”;

h) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között, eseti alapon, részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, a (4) bekezdés első albekezdésének c) és d) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket a felmentéseket a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján adják meg. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket adó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé az adott felmentések számáról és a megadott indokokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az első albekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) pontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy megadja az első albekezdés szerinti mentességet, az nem korlátozhatja az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek információkhoz való hozzáférést.”;

i) a (8) bekezdést el kell hagyni;

j) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3a) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és az ezen irányelv 31a. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetőek legyenek az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (4) és (5) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett információk közül kizárólag a naprakész és az aktuális tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat tegyék hozzáférhetővé a nemzeti nyilvántartásaikon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, valamint hogy az ezen információkhoz való hozzáférés megfeleljen az adatvédelmi szabályoknak.

Az (1) bekezdésben említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a (3a) bekezdésben említett jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információ nyilvántartásba vétele okainak megszűnését követően legalább öt és legfeljebb 10 évig hozzáférhető marad. A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal a (4) és a (4a) bekezdés szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.”;

k) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A tagállamok 2019. július 10-ig tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások kategóriáiról, jellemzőinek leírásáról, megnevezéseiről és – adott esetben – jogalapjáról. A Bizottságnak 2019. szeptember 10-ig közzé kell tennie az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* e bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások összevont listáját.

A Bizottság 2020. június 26-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy megfelelően azonosították-e a tagállamok joga alapján szabályozott, az (1) bekezdésben említett valamennyi bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciót és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodást, és megfelelően gondoskodtak-e arról, hogy azokra vonatkozzanak az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek. A Bizottság adott esetben megteszi a szükséges lépéseket, és fellép a jelentésben foglalt megállapítások alapján.”

17. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

Adott esetben a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és ezen irányelv 30. és 31. cikkének hatályával összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusok mellett a Bizottság végrehajtási aktusok révén elfogadja a 30. cikk (10) bekezdésében és a 31. cikk (9) bekezdésében említett, a tagállamok központi nyilvántartásainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat, a következők tekintetében:

- a) a platform feladatainak elvégzéséhez szükséges műszaki adatok és ezen adatok tárolásának, felhasználásának és védelmének módszerét meghatározó műszaki előírás;
- b) azok a közös kritériumok, amelyekkel összhangban a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk elérhetők a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, a tagállamok által biztosított hozzáférés szintjétől függően;
- c) a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének technikai részletei;
- d) a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének technikai feltételei;
- e) a technikai módszerek, amelyek a 30. cikk (5) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdése alapján lehetővé teszik a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés különböző típusainak végrehajtását;
- f) a fizetési feltételek, amikor a tényleges tulajdonosra vonatkozó információhoz való hozzáférés a 30. cikk (5a) bekezdése és a 31. cikk (4a) bekezdése értelmében díj fizetéséhez kötött, figyelembe véve a már rendelkezésre álló fizetési lehetőségeket, például a távoli fizetési műveleteket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 64a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság a végrehajtási jogi aktusokban a bevált technológia és a létező gyakorlatok felhasználására törekszik. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a kialakítandó rendszerek ne járjanak az ezen irányelv végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges költségeken felüli költségekkel. A Bizottság végrehajtási jogi aktusait az átláthatóság és a Bizottság és a tagállamok közötti tapasztalat- és információcserére kell, hogy jellemezze.”

18. A 32. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) A 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, feladataival összefüggésben minden pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy bármelyik kötelezett szolgáltatótól információt kérjen, szerezzen be és azokat az e cikk (1) bekezdésében foglalt célból felhasználja, akkor is, ha nem került sor jelentés benyújtására a 33. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy a 34. cikk (1) bekezdése szerint.”

19. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„32a. cikk

(1) A tagállamok központi automatizált mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amelynek segítségével időben azonosíthatók a hitelintézetek által az adott tagállam területén kezelt, a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott IBAN-nal azonosított fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami pénzügyi információs egységek közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzáférjenek az e cikk (1) bekezdésében említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. Az információk hozzáférhetőek kell, hogy legyenek az illetékes nemzeti hatóságok számára is az ezen irányelvben foglalt feladataik ellátása céljából. A tagállamok biztosítják, hogy minden pénzügyi információs egység képes legyen időben továbbítani az e cikk (1) bekezdésében említett központi mechanizmusban szereplő információkat bármely más pénzügyi információs egységnek, az 53. cikknek megfelelően.

(3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetőek el és kereshetőek:

- a számlatulajdonos ügyfél és a nevében eljárni kívánó bármely személy tekintetében: a név, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;
- a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosa tekintetében: a név, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;
- a bank- vagy fizetési számla tekintetében: az IBAN-szám, valamint a számlanyitás és -zárás dátuma;
- széf esetén: a bérlő neve, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy az egyedi azonosító szám és a bérelti időszak.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy előírják a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok számára az ezen irányelvben foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges egyéb információk központi mechanizmusokon keresztüli hozzáférhetőségét és kereshetőségét.

(5) 2020. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.)”

20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„32b. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok hozzáférjenek azokhoz az információkhoz, amelyek lehetővé teszik bármely, ingatlanal rendelkező természetes vagy jogi személy időben történő azonosítását, többek között nyilvántartás vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszer révén, amennyiben ilyen nyilvántartások vagy rendszerek rendelkezésre állnak.

(2) 2020. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a nyilvántartásokban szereplő információk harmonizációjának szükségességét és arányosságát, valamint értékeli e nyilvántartások összekapcsolásának szükségességét. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.”

21. A 33. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a pénzügyi információs egység kérelme alapján, annak minden szükséges információval való közvetlen ellátása.”

22. A 34. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok által kijelölt önszabályozó testületek éves jelentést tesznek közzé, amely információkat tartalmaz a következők tekintetében:

a) az 58., az 59. és a 60. cikk alapján hozott intézkedések;

b) adott esetben a 61. cikkben említett jogsértésekről szóló beérkezett jelentések száma;

c) adott esetben az (1) bekezdésben említett önszabályozó testületekhez beérkezett jelentések száma, valamint az önszabályozó testületek által a pénzügyi információs egységnek továbbított jelentések száma;

d) adott esetben azon intézkedések száma és leírása, amelyeket a 47. és a 48. cikk értelmében hajtanak végre annak monitoringja céljából, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az alábbiak értelmében fennálló kötelezettségeiknek:

i. 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);

ii. 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);

iii. 40. cikk (nyilvántartás); valamint

iv. 45. és 46. cikk (belső ellenőrzések).”

23. A 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„38. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, jogi védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel, a megtorló vagy ellenséges fellépéssel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, megtorló vagy ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, biztonságos módon teheszenek panaszt az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok – a pénzügyi információs egység által gyűjtött információk bizalmosságának sérelme nélkül – biztosítják azt is, hogy az említett magánszemélyeknek joguk legyen a hatékony jogorvoslatához az e bekezdés szerinti jogaik védelme érdekében.”

24. A 39. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott tilalom nem akadályozza az információk felfedését az ugyanazon csoporthoz tartozó tagállami hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, illetve ezen intézetek és intézmények és harmadik országokban letelepedett fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoport szintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoport szintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.”

25. A 40. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) ügyfél-átvilágítás esetében a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítéséhez szükséges dokumentumok és információk – köztük adott esetben a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel, releváns bizalmi szolgáltatásokkal, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott más biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárással szerzett információk – másolata, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig;”

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdésben említett tárolási időszak, beleértve az öt évet nem meghaladó további tárolási időszakot is, a 32a. cikkben említett központi mechanizmusokon keresztül hozzáférhető adatokra is alkalmazandó.”

26. A 43. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„43. cikk

A személyes adatoknak az 1. cikkben említett pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából ezen irányelv alapján végzett kezelése az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében közérdeknek minősül.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”

27. A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

(1) A tagállamok – a 7. cikk szerinti kockázatértékelés elkészítésének elősegítése céljából – biztosítják, hogy a rendszerek hatékonysága szempontjából fontos kérdésekre vonatkozó átfogó statisztikák révén ellenőrizni tudják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák közé tartoznak a következők:

a) az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a természetes személyek és a szervezetek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, és éves szinten a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmosással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek száma, az alapbűncselekmények típusai, ha van erre vonatkozó információ, és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon euróban kifejezett értéke;

c) amennyiben rendelkezésre állnak, a további vizsgálatokat eredményező bejelentések számának és százalékos arányának meghatározására szolgáló adatok a kötelezett szolgáltatók részére készült éves jelentésekkel együtt, részletezve az általuk benyújtott bejelentések hasznosságát és nyomon követését;

d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljeskörűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok, megkereső országonkénti bontásban;

e) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, valamint a 32. cikkben meghatározott feladatok ellátásához a pénzügyi információs egység számára rendelkezésre bocsátott humán erőforrások;

f) a helyszíni és helyszínen kívüli felügyeleti intézkedések száma, a felügyeleti intézkedések és a felügyeleti hatóságok által alkalmazott szankciók és igazgatási intézkedések révén azonosított jogsértések száma.

(3) A tagállamok biztosítják a statisztikák összevont áttekintésének évenkénti közzétételét.

(4) A tagállamok a (2) bekezdésben említett statisztikákat évente eljuttatják a Bizottságnak. A Bizottság éves jelentést tesz közzé, amelyben összefoglalja és értelmezi a (2) bekezdésben említett statisztikákat, és e jelentést a honlapján is hozzáférhetővé teszi.”

28. A 45. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok, valamint a felügyeleti hatóságok tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását. A megoldás érdekében ilyen esetekben összehangolt intézkedéseket lehet tenni. Annak értékelése során, hogy melyik harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását, a tagállamok és az európai felügyeleti hatóságok figyelembe vesznek minden olyan jogi korlátot, amely akadályozhatja az említett politikák és eljárások megfelelő végrehajtását, illetve lefolytatását ideértve a titoktartást, az adatvédelmet és az információcserét akadályozó egyéb korlátokat, amelyek e tekintetben relevánsak lehetnek.”

29. A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatók nyilvántartásba vételét, valamint a pénzváltó irodák, a készpénzes csekkbevitelhelyek és a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatók nyilvántartásba vételét vagy működésének engedélyezését, és a szerencsejáték-szervezők működésének szabályozását.”

30. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az eredményes együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és előmozdítása érdekében a tagállamok közlik a Bizottsággal a 2. cikk (1) bekezdésében felsorolt kötelezett szolgáltatók illetékes hatóságainak listáját, ideértve azok elérhetőségeit. A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsátott információkat naprakészen tartják.

A Bizottság honlapján közzéteszi az említett hatóságok jegyzékét és elérhetőségeit. A jegyzékben szereplő hatóságok – saját hatáskörükön belül – kapcsolattartási pontként szolgálnak a többi tagállam azonos hatáskörű illetékes hatóságai számára. A tagállamok pénzügyi felügyeleti hatóságai az európai felügyeleti hatóságok számára kapcsolattartási pontként is szolgálnak.

Ezen irányelv megfelelő végrehajtása érdekében a tagállamok előírják, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató a helyszíni és helyszínen kívüli felügyelet végrehajtására kiterjedő hatásköröket magában foglaló, megfelelő felügyelet alatt álljon, valamint jogsértés esetén a helyzet orvoslása céljából megfelelő és arányos közigazgatási intézkedéseket hoznak.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából releváns információk igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy azon tagállam illetékes hatóságai, amelyekben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, felügyeljék, hogy e telephelyek betartják-e e tagállamnak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit.

Egy csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben foglalt célok érdekében az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai együttműködjenek a csoport részét képező telephelyek letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival.

A 45. cikk (9) bekezdésében említett telephelyek esetében az e bekezdés első albekezdésében említett felügyelet magában foglalhatja azt is, hogy az azonnali orvoslást igénylő súlyos hiányosságok esetén e hatóságok megfelelő és arányos intézkedéseket hozhassanak. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított hiányosságok orvoslása – többek között a 45. cikk (2) bekezdésével összhangban, a kötelezett szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.”;

d) az (5) bekezdés az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Egy csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai felügyeljék a 45. cikk (1) bekezdésében említett csoportszintű politikák és eljárások eredményes végrehajtását, illetve lefolytatását. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények letelepedési helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai együttműködjenek az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival.”

31. A 49. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„49. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő döntéshozók, pénzügyi információs egységek, felügyeletok és egyéb illetékes hatóságok, valamint – amennyiben ezen irányelv hatályán belül járnak el – az adóhatóságok és a bűnüldöző hatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 7. cikk szerinti kötelezettségük teljesítése céljából.”

32. A VI. fejezet 3. szakasza a következő alszakasszal egészül ki:

„I a . A l s z a k a s z

A tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés

50a. cikk

A tagállamok nem tiltják és nem sújtják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az illetékes hatóságok közötti információcserét és segítségnyújtást ezen irányelv alkalmazásában. A tagállamok különösen biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ne utasítsák vissza a segítségnyújtás iránti kérést az alábbi okokból:

- a) a kérést úgy tekintik, hogy annak adóügyi vonatkozásai is vannak;
- b) a nemzeti jog titoktartási kötelezettséget vagy az adatok bizalmosságának megőrzésére vonatkozó kötelezettséget ír elő a kötelezett szolgáltatók számára, kivéve azokat az eseteket, amikor a keresett releváns információ ügyvédi titoktartási kötelezettség vagy jogszabályon alapuló szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik a 34. cikk (2) bekezdésében leírtak szerint;
- c) a kérést fogadó tagállamban vizsgálat, nyomozás vagy eljárás van folyamatban, kivéve, ha a segítségnyújtás hátráltatná az említett vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást;
- d) a kérést benyújtó azonos hatáskörű illetékes hatóság jellege vagy jogállása eltér a kérést fogadó illetékes hatóságtól.”

33. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – saját kezdeményezésre vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek – függetlenül a kapcsolódó alaphüncselekmények típusától – és még abban az esetben is, ha a kapcsolódó alaphüncselekmények típusa az információcsere időpontjában nem ismeretes.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az említett pénzügyi információs egység a 33. cikk (1) bekezdése szerint információkat szerez, és haladéktalanul továbbítja a válaszokat.”

34. Az 54. cikk a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek jelöljenek ki legalább egy olyan kapcsolattartó személyt vagy pontot, amely a többi tagállam pénzügyi információs egységeitől érkező információkérések fogadásáért felelős.”

35. Az 55. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben meg kell adnia – függetlenül a kapcsolódó alaphüncselekmények típusától – az előzetes hozzájárulást az információnak az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és a

terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, vagy hátráltatná valamely nyomozás lefolytatását, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell. Az említett kivételeket úgy kell meghatározni, hogy elkerülhető legyen az illetékes hatóságok számára történő információ-továbbítással való visszaélés, és annak indokolatlan korlátozása.”

36. Az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„57. cikk

A 3. cikk 4. pontjában említett alpbűncselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy segítséget nyújtsanak más pénzügyi információs egységeknek, és nem korlátozhatja az 53., az 54. és az 55. cikk szerinti információcserét, -továbbítást és -felhasználást.”

37. A VI. fejezet 3. szakasza a következő alszakasszal egészül ki:

„IIIa. A l s z a k a s z

A hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságok és a szakmai titoktartásra kötelezett egyéb hatóságok közötti együttműködés

57a. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy minden olyan személyt, aki az ezen irányelvnek való megfelelés tekintetében a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az ezen illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálókat vagy szakértőket szakmai titoktartás kötelez.

A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítése során az első albekezdésben említett személyek a tudomásukra jutó bizalmas információkat csak összefoglaló vagy összesített formában fedhetik fel olyan módon, amelyből az egyes hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket nem lehet azonosítani.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az információcserét a következők között:

- a) azon illetékes hatóságok, amelyek ezen irányelvnek vagy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusoknak megfelelően egy adott tagállamon belül a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelik;
- b) azon illetékes hatóságok, amelyek ezen irányelvnek vagy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusoknak megfelelően egy másik tagállamon belül a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelik, ideértve az 1024/2013/EU tanácsi irányelvnek (*) megfelelően eljáró Európai Központi Bankot (EKB). Az említett információcserére az (1) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak.

Legkésőbb 2019. január 10-ig a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket ezen irányelvnek megfelelően felügyelő illetékes hatóságok, valamint az 1024/2013/EK rendelet 27. cikkének (2) bekezdése és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 56. cikke első albekezdésének g) pontja szerint eljáró EKB – az európai felügyeleti hatóságok támogatásával – megállapodást kötnek az információcsere gyakorlati feltételeiről.

(3) A hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő, az (1) bekezdésben említett bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezeket az információkat kizárólag az alábbi célokra használhatják fel:

- a) az ezen irányelv vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel, a prudenciális szabályozással és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusok szerinti feladataik ellátása során, ideértve a szankciók alkalmazását;
- b) a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő illetékes hatóság határozatával szembeni fellebbviteli eljárásban, ideértve a bírósági eljárásokat;
- c) bírósági eljárásokban, amelyet olyan különös rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket az ezen irányelv területén vagy a prudenciális szabályozás és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyelete terén elfogadott uniós jog határoz meg.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő illetékes hatóságok jellegüktől vagy jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Ez az együttműködés magában foglalja azt is, hogy – a megkeresett illetékes hatóság hatáskörének keretein belül – a megkereső illetékes hatóság nevében vizsgálatot indítsanak, és az ilyen vizsgálat során szerzett információkat a későbbiekben kicserélik.

(5) A tagállamok felhatalmazhatják a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó nemzeti illetékes hatóságait arra, hogy együttműködési megállapodásokat kössenek, amelyek meghatározzák az együttműködést és a bizalmas információk cseréjét harmadik országok olyan illetékes hatóságaival, amelyek az említett nemzeti illetékes hatóságokkal azonos hatáskörűek. Ezek az együttműködési megállapodások a viszonzóság alapján, kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha a felfedett információkra legalább az (1) bekezdésben említett szakmai titoktartási követelmények garanciáival egyenértékű garanciák vonatkoznak. Az ezen együttműködési megállapodásoknak megfelelően kicserélt bizalmas információkat az említett hatóságok felügyeleti feladatának ellátása céljából használják fel.

Amennyiben a kicserélt információ egy másik tagállamból származik, azt csak azon illetékes hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet felfedni, amely azt megosztotta, és adott esetben kizárólag abból a célból, amelyhez az említett hatóság hozzájárulását adta.

57b. cikk

(1) Az 57a. cikk (1) és (3) bekezdésének ellenére és a 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az ugyanazon tagállamon belüli vagy különböző tagállamokban működő illetékes hatóságok között, valamint az illetékes hatóságok és a pénzügyi ágazatbeli szervezetek és a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában említett szakmai tevékenységeik gyakorlása során eljáró természetes vagy jogi személyek felügyeletével megbízott hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelős hatóságok között saját felügyeleti feladataik ellátása során.

A kapott információra minden esetben az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(2) Az 57a. cikk (1) és (3) bekezdése ellenére, a tagállamok a nemzeti jogban megállapított rendelkezések alapján engedélyezhetik bizonyos információk felfedését más olyan nemzeti hatóságok számára, amelyek a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelősek, vagy amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüncselekmények vagy terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem.

Az ezen bekezdésnek megfelelően kicserélt bizalmas információkat azonban az érintett hatóságok csak jogi feladataik ellátása céljából használhatják fel. Az említett információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(3) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezhetik az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében a hitelintézetek felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk felfedését a parlamentek vizsgálóbizottságai, a számvevőszékek vagy az egyéb, vizsgálatokért felelős szervek számára:

- a) a szerveknek az említett hitelintézetek felügyeletéért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére, vagy az ilyen felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásra a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízatása van;
- b) az a) pontban említett megbízatás teljesítéséhez szigorúan szükség van az információra;
- c) az információhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre a nemzeti jog alapján legalább az 57a. cikk (1) bekezdésében említett egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;
- d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, amelyek azt nyilvánosságra hozták, és kizárólag abból a célból fedhető fel, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

(*) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).”

38. Az 58. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják továbbá, hogy amennyiben illetékes hatóságok olyan büntetőjogi jogsértést azonosítanak, amely büntetőjogi szankciót von maga után, erről kellő időben tájékoztatják a bűnüldöző hatóságokat.”

39. A 61. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben az önszabályozó testületek hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértésének eseteit az illetékes hatóságoknál és adott esetben az önszabályozó testületeknél bejelentésük.

Ezért a tagállamok egy vagy több biztonságos kommunikációs csatornát biztosítanak az első albekezdésben említett bejelentés céljából. Az említett csatornák biztosítják, hogy az információt szolgáltató személyek kiléte csak az illetékes hatóságok, valamint adott esetben az önszabályozó testületek számára legyen ismert.”;

b) a (3) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, jogi védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel, a megtorló vagy ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, biztonságos módon tehessenek panaszt az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok – a pénzügyi információs egység által gyűjtött információk bizalmosságának sérelme nélkül – biztosítják azt is, hogy az említett magánszemélyeknek joguk legyen a hatékony jogorvoslathoz az e bekezdés szerinti jogaik védelme érdekében.”

40. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„64a. cikk

(1) A Bizottságot az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 23. cikkében említett, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság (továbbiakban: a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzáttalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

41. A 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

(1) A Bizottság 2022. január 11-ig, majd azt követően háromévente jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentésnek tartalmaznia kell különösen a következőket:

a) az Unió pénzügyi rendszerére fenyegetést jelentő, újonnan felmerülő problémák és új fejlemények megelőzése és kezelése céljából uniós és tagállami szinten elfogadott egyedi intézkedések és kialakított mechanizmusok ismertetése;

b) az uniós és tagállami szinten hozott nyomonkövetési intézkedések, amelyek a felmerült aggályokon alapulnak, és amelyek magukban foglalják az illetékes hatóságok és önszabályozó testületek felügyeleti és vizsgálati hatásköreit akadályozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos panaszokat;

- c) a pénzügyi rendszerek pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok illetékes hatóságai és pénzügyi információs egységei számára rendelkezésre álló releváns információk ismertetése;
- d) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek közötti nemzetközi együttműködés és információcsere ismertetése;
- e) azon bizottsági intézkedések ismertetése, amelyek szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a tagállamok által hozott intézkedések összhangban állnak-e ezen irányelvvel, valamint a tagállamokban újonnan felmerülő problémák és új fejlemények értékeléséhez;
- f) az uniós és tagállami szinten hozott egyedi intézkedések és mechanizmusok megvalósíthatósági vizsgálata az Unió területén kívül bejegyzett gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk begyűjtési és hozzáférési lehetőségei, valamint a 20. cikk b) pontjában említett intézkedések arányossága tekintetében;
- g) annak értékelése, hogy hogyan tartják tiszteletben az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető jogokat és elveket.

Az első jelentéshez, amelyet 2022. január 11-ig tesznek közzé, szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatokat kell mellékelni, ideértve adott esetben a virtuális fizetőeszközökkel, a felhasználók kilétét és a pénztárcacímeket rögzítő, a pénzügyi információs egységek számára hozzáférhető központi adatbázis létrehozására és fenntartására vonatkozó felhatalmazásokkal, valamint a virtuális fizetőeszközök felhasználói számára kidolgozott nyilatkozatmintákkal, és a tagállami vagyon-visszaszerzési hivatalok közötti együttműködés javításával, valamint a 20. cikk b) pontjában említett intézkedések kockázatalapú alkalmazásával kapcsolatban.

(2) A Bizottság 2019. június 1-jéig értékeli a pénzügyi információs egységek harmadik országokkal folytatott együttműködésének kereteit, valamint az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti együttműködés fokozásának akadályait és lehetőségeit, többek között egy koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozásának lehetőségét.

(3) A Bizottság adott esetben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy szükséges-e és milyen arányban a jogi entitás tényleges tulajdonosának megállapításához a tulajdonosi részesedés százalékos arányának csökkentése a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények által ezzel kapcsolatban, új értékelés eredményeképp kiadott bármilyen ajánlása fényében, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.”

42. A 67. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. június 26-ig megfeleljenek.

A tagállamok a 12. cikk (3) bekezdését 2020. július 10-től alkalmazzák.

A tagállamok létrehozzák 2020. január 10-ig a 30. cikkben említett nyilvántartásokat, és 2020. március 10-ig a 31. cikkben említett nyilvántartásokat, valamint 2020. szeptember 10-ig a 32a. cikkben említett központi automatizált mechanizmusokat.

A Bizottság – a tagállamokkal együttműködve – 2021. március 10-ig biztosítja a 30. és 31. cikkben említett nyilvántartások összekapcsolását.

A tagállamok az e bekezdésben említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.”

43. A II. melléklet 3. pontjának bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Földrajzi kockázati tényezők – nyilvántartásba vétel, letelepedés, tartózkodási hely a következőkben:”

44. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont a következő ponttal egészül ki:

„g) olyan ügyfelek, akik harmadik ország állampolgárai, és akik tartózkodási jogért vagy állampolgárságért folyamodnak a tagállamban tőkeáttörést, ingatlan- vagy államkötvény-vásárlásért vagy az adott tagállamban lévő gazdasági társaságokba való befektetésért cserébe.”;

b) a 2. pont a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) nem személyes üzleti kapcsolatok vagy ügyletek, bizonyos biztonsági óvintézkedések – például a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök vagy releváns bizalmi szolgáltatások, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárás – nélkül;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„f) olyan ügyletek, amelyek kőolajjal, fegyverekkel, értékes fémekkel, dohánytermékekkel, kulturális műalkotásokkal és egyéb régészeti, történelmi, kulturális és vallási jelentőségű vagy ritka tudományos értékkel bíró cikkekkel, valamint elefántcsonttal és védett fajokkal kapcsolatosak.”

2. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása

A 2009/138/EK irányelv 68. cikke (1) bekezdésének b) pontja a következő alponttal egészül ki:

„iv. az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatóknak az említett irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéért felelős hatóságok;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.)”

3. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv 56. cikkének első bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„g) az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatóknak az említett irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéért felelős hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.)”

4. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. január 10-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA
